

Lov til at nære nationale Forhaabninger! Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen burde erindre, at er det Menneskeret i det ene Tilfælde, saa er det ogsaa Menneskeret i det andet Tilfælde. Hvor mange Gange har ikke de radikales litterære Koryfæ Georg Brandes talt for de undertrykte Nationers Ret rundt omkring i Europa. Hvad er det, der har baaret de undertrykte Folkeslag i Europa oppe i Aartier, Aarhundreder, den polske og den czekiske Befolkning? Hvad er det andet end det nationale Haab? Haabet er Livet selv. Det er i Haabet, den Befolkning dernede i Mellemlesvig lever, i Haabet og af Haabet. Og det Haab maa den ikke have! Men den tysksindede Befolkning i Nordslesvig maa have det, og dens ledende Redaktør maa skrive saaledes som anført. Det billiges af de radikales provinsielle Hovedorgan. Det er mod en saadan Orienteringspolitik, en saadan Neutralitetspolitik, jeg for mit Vedkommende ønsker at nedlægge Indsigelse saa skarpt som muligt, naar som helst jeg støder paa den, for det forekommer mig, at den er fuldstændig demoraliserende og desorienterende for den offentlige Mening her i Landet og i Bund og Grund uværdig.

Sundbo: Der er vist ingen Grund til at tage det ærede Medlem Hr. Holstein højtideligt, men da jeg skal tale lige efter ham, kan jeg dog ikke undlade at sige, at naar han vilde protestere imod, hvad der her fra Talerstolen var udtalt om de nationale Spørgsmaal, vil jeg protestere mod det ærede Medlems Udtalelser. Saa længe det ærede Medlem holder Galden flydende nede ved Grænsen, bliver der selvfølgelig ogsaa Uro paa den anden Side af Grænsen, og jeg henstiller til det ærede Medlem at høre op med den Ophidselsespolitik, han er et saa godt Udtryk for, og som bl. a. ogsaa finder Udtryk i et Blad som „Flensborg Avis“. Det er en ganske hensynsløs Politik ikke alene mod vort Naboland, men først og fremmest mod vort eget Folk, som vil have Fred ved Grænsen, og navnlig mod vore egne Folkfæller paa den anden Side af Grænsen. Der er ingen undertrykt Danskhed i 2den Zone. Der er en overstemt Danskhed, der bor i et Land, som selvfølgelig ikke kunde blive dansk, da Flertallet var tysk, og heller ikke skulde blive dansk, fordi det vilde skabe evig Uro ved Grænsen. Hvad det nu kommer an paa, er at skabe Ro og Fred, men det faar vi ikke, saa længe det ærede Medlem vedbliver med

sin Ophidselsespolitik. Jeg anbefaler derfor det ærede Medlem at standse med den og tage sig noget mere nyttigt og praktisk for, noget, hvorved han kan gavne Landet og øge sin Indflydelse her i Rigsdagen.

Jeg har for øvrigt bedt om Ordet bl. a. for at gøre en Bemærkning til al den Herlighed, det ærede Medlem Hr. Brorsen oprullede om Arbejdet her i Rigsdagen, der er gaaet saa aldeles fortræffeligt i den forløbne Vinter. Det er jo rigtigt, at Arbejdet gaar udmærket her. Navnlig naar Oppositionen ingenting forlanger, men giver efter i alle Tilfælde og lader det højtærede Regeringsparti regere, saa gaar det aldeles fortræffeligt. Men alt, hvad Oppositionen kommer med, bliver uvægerlig slaacet ned. Indbringer vi et Lovforslag, gaar det som det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen nævnte: man tager et eller andet solidt Medlem af Regeringspartiet og sætter ham oven paa den Kiste, hvori man steder Forslaget til evig Hvile. Saaledes er det gaaet med Forslaget om den kommunale Valgret. Det blev stedet til Hvile, straks da det havde været til første Behandling her, og man satte det ærede Medlem Hr. Laurs Kvist oven paa Kassen, og da han er et solidt og grumme rart Medlem, har Sagen hvilet udmærket der. Men jeg henstiller alligevel til det højtærede Regeringsparti, at naar man saaledes vil have Folk siddende paa disse Ligkister, skulde man give dem et ekstra Stykke Ben at gnave, for det slider virkelig paa Klæderne, naar man skal sidde paa Kassen hele Tiden. Man maa derfor have en Løn for det, og jeg vil henstille, at man belønner dem kongeligt for den Gerning, de udfører der.

Maa jeg tillade mig at gøre en Bemærkning om Tillægsbevillingslovforslaget, skønt man egentlig ikke mærker meget til, at det er det, der er til Behandling. Jeg vil gerne sige om dette Lovforslags Behandling her i Rigsdagen, at den er noget mærkelig. Da det var til første Behandling, talte end ikke Ordførerne om det, men det blev af dem udtrykkeligt sagt til os menige Medlemmer, naar vi havde et Ønske vedrørende dette Lovforslag: For Guds Skyld, tal ikke om det, det skal der ikke siges noget om! Saa gik Lovforslaget i Udvalg og vender tilbage hertil, 2 Dage før Rigsdagssamlingen skal slutte, med 1 618 Ændringsforslag. Jeg vil spørge ærede Medlemmer, om det er muligt, selv for det hurtigste Hoved her i Tinget, at sætte sig ind i disse 1 618 Ændringsforslag, før de skal behandles her. Det er en Arbejdsmaade, der ikke er heldig,